

De ger barnen i Bolivia hopp

GÄLLIVARE

Gatubarn i Bolivia får ett bättre liv tack vare Jörgen och Solveig Wrengebro och Barnens räddningsark som de startade för mer än 20 år sedan.

Familjen Wrengebro bodde under 1988 till 1991 i Bolivia för att delta i varierande SIDA-projekt.

Jörgen, som hade arbetat som polis, utbildade sig till pilot. Uppdraget var att förse människor med förnödenheter och hjälpa sjuka.

Solveig var barnmorska och kunde arbeta på kliniker. Barnen André och Viktoria var bara tre och fyra år när de flyttade till landet långt därborta.

Solveig arbetade långt uppe i bergen tillsammans med en sjuksköterska.

– Jag flög dem upp på morgonen, och sedan ner till byn igen på kvällen. Det tog tolv minuter att flyga upp i bergen, men det tog två dygn att promenera dit. Det var eländigt terräng, berättar Jörgen.

Solveig kom i kontakt med många sjuka barn i sitt arbete och kände att familjen inte bara kunde lämna barnen när det var tid att åka tillbaka.

ka hem till Sverige igen efter slutfört missionsuppdrag.
– Då kom tanken på att vi kunde göra något mer, det skulle bli en fortsättning, säger Solveig.

De startade Barnens räddningsark och körde hjälpsändningar till Ryssland under flera år.

Men i bakhuvudet fanns hela tiden Bolivia. Paret Wrengebro hade sedan innekontakt med Ana María Maraño som redan arbetade med fattiga människor utifrån sitt hem i Bolivia.

Tillsammans med Högalidskolan i Kiruna påbörjades ett samarbete som pågår än i dag. I dag är fler skolor engagerade för att hjälpa barnen i Bolivia.

– En första insamling gjordes och vi reste till Bolivia, till Cochabamba. Vi hade med oss pengarna, kring 30 000 kronor blev det, det var mycket pengar, säger Jörgen.

Barnens räddningsark. Jörgen och Solveig Wrengebro åker till Bolivia i oktober och stannar några månader. Foto: Monica Olofsson

Det första mötet med gatubarn beskriver de som oförglömligt. De åkte ut till en park tillsammans med Ana María Maraño och möttes av gatubarn i olika åldrar, de allra flesta var pojkar.

– Vi såg alla de här barnen som Ana María hade kontakt med. Alla barn ställde sig i

kö och vi delade ut bröd och chokladmjölk, berättar han.

1995 fick Barnens räddningsark sitt första hem, El Arca, som var ett hem för pojkar.

På den tiden höll sig flickorna gömda och syntes inte så mycket. Men några år senare fick även flickorna ett

egget hem med stöd av Raddningshjälpen.

– Det var ett hem för dem, det fanns ledare där, de fick kärlek och omsorg, de fick gå i skola, säger Jörgen.

Att deras arbete för barnen betyder oändligt mycket för dem själva, är lätt att se.

”Behoven är så enorma och det som har varit svårast är att vårt arbete bara är en droppe i havet.

Solveig Wrengebro

De poängterar att det är bolivianerna själva som driver och utvecklar arbetet, Barnens räddningsark står för det ekonomiska ansvaret.

– Det är det som är styrkan i arbetet. Tanken har hela tiden varit att det var de själva som skulle driva det här. Av den anledningen ser vi också till att det som barnen behöver köps i Cochabamba, så det kommer lokalt befolkningen tillgodo, säger Jörgen.

– Behoven är så enorma och det som har varit svårast är att vårt arbete bara är en droppe i havet. Men att kunna hjälpa en människa, en familj, ett barn – det är fantastiskt, säger Solveig.

Monica Olofsson

monica.olofsson@kuriren.com

0970-120 92